

Katera od teh dveh?
Ne zdaj, kmalu bom z njo.

Kako je lepa, samo malo bi ...
Nisem ti povedal, pomlad bo,

jaz pa še nisem pripravljen uživati.
Nekaj stvari moram končati.

To moram urediti,
pa bo v redu.

Spet ne morem zaspati,
spet je vse isto.

Ne, zdaj bom zaspal.
Ko se sonce prebudi,

mi bo skurilo glavo.

Ko se sonce prebudi,
mi bodo zavreli možgani.

Ali pa ne, lobanja je močna,
zdržala bo, a možgani so mehki.

Ko se sonce prebudi,
mi bodo zakuhali možgani

in moje misli bodo zmedene,
ne bom vedel, kaj govorim,

ogoljufali me bodo.

Ko se sonce prebudi,
mi bo skurilo glavo.

Možgani mi bodo zavreli
in moje misli bodo zmedene.

Ne bom vedel,
kaj smem reči in kaj govorim.

Ko se sonce prebudi ...
-Si videl morje?

Bela jadra sredi morja,
veš, kako pomirjujoče ...

Zdaj sem bil tam,

čudovito je bilo.

Skurilo mi bo glavo ...

-Slišiš?

Poslušaj, da ti povem.

-Ko se prebudi ...

Poslušaj me!

Lobanja je močna, zdržala bo,
a možgani so mehki.

Ogoljufali me bodo,
ne bom vedel, kaj govorim.

Amar, si videl morje?

Bela jadra sredi morja,
veš, kako pomirjujoče ...

Amar!

-Moje misli bodo zmedene.

Amar, dež, ki je zadnjič padal,
je ustvaril morje.

Amar, kaj počneš?

Amar, kaj delaš?

Amar, si jezen name?

Nisem jezen, ampak noče.

-Kaj noče?

Kaj noče, Amar?

Noče umreti.

Kdo noče umreti?

-Pajek.

Močneje ga udari.

Amar, močneje udari!

Ne morem.

-Zakaj ne?

Zakaj ga ne moreš močneje udariti?

-Ker bom razbil okno.

Okna so krhka.

Posesaj ga.
Zgoraj je sesalnik.

Prinesel ti bom sesalnik,
pa ga lahko posesaš.

Ne hodi ven!
Tam je škorpion.

Škorpion?
-Ja, ne hodi ven.

Pazi, da te ne ubije.

Ne bo, samo ne hodi ven.

Kurba!

Je to ona? -Ja,
okrog nje bomo zakurili ogenj.

Ko bo videla, da nima kam,
bo samo sebe pičila.

Zgoraj bi radi ubili pajka,
pa potrebujemo sesalnik,

da ga posesamo ...

Ti nisem stokrat rekla,
da zapiraj vrata za sabo?

Če bo otrok padel po stopnicah,
bo umrl!

Vidiš te stopnice?
Umrli bo. Bi to rad?

Pusti ta sesalnik
in pridi sem.

Zaprl bom vrata.
-Pridi sem, da ti pokažem.

Kaj ti je?
-Vidiš tisti hrib? Veš, kdo je tam?

Fantje belih lilij.

Marširajo, izginjajo,
prihajajo iz senc v vsakdanjik.

A tebe nič ne briga!
Veš, kaj so bele lilije?

Pogrebno cvetje!
-Pridi dol!

Že grem.
Samo oblečem se.

Počakaj, da se oblečem.

Takoj pridem,
samo oblečem se!

Počakaj, da se oblečem!
Že grem.

Ne zdaj. Prišli so pome,
odpri vrata.

Odpri vrata!

Kako si lahko tako nesramen?
Takoj pridi dol.

<Ko se sonce prebudi ...>

Kaj delaš?

Rekel sem ti,
ne vidiš tega, kar vidim jaz.

Ne moreš ...

Amar, ni sesalnika.
Amar, ni ga ...

<Vojna se začinja.>

<Ko se sonce prebudi,
mi bo skurilo glavo,>

<možgani mi bodo zavreli ...>

Kam greš?
-Na hrib marširat.

Počakaj me, da se oblečem.
-Pridi, gor bomo.

Ne, pojdimo skupaj.

Počakaj, Amar.
Skupaj!

Amar, stoj!

Amar, počakaj!

Kaj ti je? Kaj delaš?
Tako nehaj!

Pusti me.
Kdo je to?

Škorpion!
-Pusti me.

Sonce se prebuja!
-Pusti me.

Sonce se prebuja,
sonce se prebuja ...

Kaj delaš?
Glej, kaj dela! -Pusti me.

Sonce se prebuja ...

KO SE PREBUDI SONCE!